

## Perspektiva zrcadlení

Nalézá-li se těleso nad zrcadlicí plochou, zdvojnásobí se obraz v obrácené poloze. Je to proto, že úhel odrazu se rovná úhlu dopadu.

Definujeme zrcadlo jako každý pravidelný povrch, ať rovný, či zakřivený, schopný odrážet světlo a tím vytvářet obraz – kopii objektu, nebo pokřivená (nejjednodušší jsou dutá a vypouklá), dávající obraz pozměněný. Zrcadlení je potom pro nás jev, kterým obraz za pomoci zrcadla zobrazuje daný objekt.

Snad je tato fascinace dána neuchopitelností onoho zrcadlení, které může být mocnou zbraní(Perseus)

Strašidlem strážícím vchod do tajné místnosti (Eco)

Brána za „náš“ svět (Carroll)

Ať se zrcadlo objeví kdekoliv, je nadáno magickou mocí, nebo alespoň obklopeno tajemstvím.

V zrcadle se dá vytvořit dojem fragmentárnosti obrazu, rozložit jej na části a pohlédnout na to, co by divákově oku muselo jinak zůstat skryto.(Borges)

Jan Van Eyek využil zrcadlo geniálním způsobem (podobizna manželů Arnulfiových. Malé kulové zrcátko tu slouží k doplnění pohledu na obraze – zachycení celku, celistvého prostoru pokoje. Umožňuje spatřit vše, a to jen za pomoci zrcátka. Přesto „je cosi podivného v tom, že vizuální svět je věrně reprodukován v každém detailu v kusu skla, v krystalu.“ (J.L.Borges).